

عنوان مقاله:

بررسی برخی مطالعات زبان‌شناسی در ادبیات فارسی

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش‌های نوین در زبان و ادبیات فارسی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

فریده کریمی موغاری - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین - پیشوا

خلاصه مقاله:

اگر قرار است که به شکلی جامع و فراگیر به بررسی وضعیت ادبیات فارسی در دوران کنونی بپردازیم، به طور قاطع و یقین باید با دیدی علمی و انتقادی و به دور از هرگونه زیاده روی و افراط و تفریط به آثار ادبی فارسی بنگریم و به این مسأله توجه کنیم که تنها بررسی های ادبی در دایره بسته ی مباحث سنتی کافی نیست. بدین منظور، برای بالندگی دوباره ی ادبیات گرانسنگ فارسی باید کوشش های عمیق و سازنده ای صورت گیرد. در این راستا شاید بتوان گفت یکی از عوامل مهم در بارور سازی مباحث نقدی و نظری، استفاده از اندیشه های علمی، فلسفی و نظری معاصر است که ضرورت تجدد ادبی و بالا بردن سطح علمی - آموزشی ادبیات را مطرح می سازد. از این رو، شناخت رویکردهای نوین در ادبیات جهان و آشنایی با آن ضروری است. زیرا همین شیوه های نوین و رویکردهای انتقادی به متن ادبی، دگرگونی و تحولات عظیمی در فرایند نقد و بررسی متون ادبی در جهان، به وجود آورده است. نقد نوین متأثر از ساختارگرایی است و به آن "نقد تأویلی" نیز گفته می شود. بنا به عقیده ساختارگرایان، تجزیه و تحلیل یک اثر ادبی راهی است به سوی درک کامل و ارزش یابی که به خودی خود پایانی ندارد. بدین ترتیب که خواننده حقیقت یک اثر را کشف می کند و درک کامل را بر پایه فکر و کشفیات خود قرار می دهد نه بر پایه عکس العمل های زیبایی شناسانه ی مبهم. بررسی های انتقادی و رویکردهای نوین ادبی، به مدد رشته های علمی دیگر هم چون زبان شناسی، جامعه شناسی، روان شناسی و ... تغییرات شگرفی کرده و باید در نظر داشت که طرح شگردها و دیدگاه های بنیادین آثار ادبی بسیار گسترده شده است.

کلمات کلیدی:

نقد ادبی، ادبیات، زبان‌شناسی، ساختارگرایی، نقد نو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/52394>

